

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6487/24
26.12.2024 године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Зорице Банковић и Олге Арсовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ, ВВ, обојица из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Драган Богдановић из Крагујевца, поштански фах 3, 11320 Велика Плана, притив тужене Општине Велика Плана, коју заступа општински правобранилац, ради исплате накнаде, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани П бр. 565/22 од 21.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 26.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ се пресуда Основног суда у Великој Плани П бр. 565/22 од 21.08.2024. године у делу става првог изреке којим је тужена општина Велика Плана обавезана да тужиоцима АА, ББ и ВВ, солидарно исплати накнаду у износу од 409.782,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 21.08.2024. године па до исплате, у делу става трећег изреке којим је тужена општина Велика Плана обавезана да тужиљи ГГ исплати накнаду у износу од 121.568,00 динара, са законском затезном каматом почев од 21.08.2024. године до исплате и у петом ставу изреке, и у том делу се жалба тужене **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани Пбр. 565/22 од 21.08.2024. године у делу става првог и трећег изреке којим је тужена обавезана да тужиоцима на досуђену накнаду исплати законску затезну камату почев од 14.06.2023. године до 21.08.2024. године, и у том делу се **ОДБИЈА** тужбени захтев.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П бр. 565/22 од 21.08.2024. године ставом првим изреке делимично је усвоје тужбени захтев тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., па је обавезана тужена Општина Велика Плана да тужиоцима солидарно исплати на име накнаде за њихову одузету непокретност и то део од кл.бр.... у површини од 31,32 ара у потесу ..., део од кп. бр. ... површине од 24,52 ара у потесу ... и кп. бр... у површини од 2,79 ари, све КО ... на име тржишне вредности за одузето земљиште износ од 409.782,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од дана 14.06.2023 године као дана вештачења па до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев преко досуђеног износа у ставу првог изреке до траженог износа од 1.543.891,40 динара, и то на име изгубљене добити у пољопривредној производњи у износу од 1.134.109,40 динара, са законском затезном каматом на овој износ почев од 14.06.2023 године као дана вештачења па до исплате, тужбени захтев. Ставом трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле ГГ па је обавезана тужена. Општина Велика Плана да тужиле исплати на име накнаде за њену одузету непокретност и то део од кп.бр. ... у површини од 11,57 ари у потесу ... и део кп.бр. ... у површини од 9,45 ари обе КО ... на име тржишне вредности за одузето земљиште износ од 121.568,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 14.06.2023 године као дана вештачења па до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев као неоснован преко досуђеног износа у ставу трећем изреке до траженог износа од 527.007,76 динара и то на име накнаде у виду вредности за изгубљену добит у пољопривредној производњи у износу од 405.439,76 динара, са законском затезном каматом на овој износ почев од 14.06.2023 године као дана вештачења па до исплате. Ставом петим изреке обавезана је тужена да исплати тужиоцима солидарно трошкове поступка у износу од 541.163,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена побијајући је у ставовима првом, трећем и петом изреке, из свих законских разлога.

Испитујући првостепену пресуду у границама законских овлашћења из члана 372 Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу овлашћења из члана 506 став 1 ЗПП-а ("Сл. гласник РС", бр. 72/11 са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду оценио је да жалба тужене делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које првостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би пресуда морала бити укинута.

Према утврђеном чињеничном стању, правним претходницима тужилаца су одузети делови овде спорних кат.парцела у поступку мелиорације на подручју КО ... изградњом канала и то у периоду од 1985. до 1989. године, те током поступка након доставе оставинских решења није било спорно да су тужиоци АА, ББ и ВВ, правни следбеници лица уписаног у катастру као

власника на кат.парцелама ..., ... и ... КО ..., а тужиља ГГ на кат.парцелама ... и ... Решењем Скупштине општине Велика Плана од 29.06.1988. године утврђено да је од општег интереса реконструкција Широког потока у Марковцу на земљишту КО ... ближе означеном појединачно наведеним катастарским парцелама, међу којима су назначене и предметне кат.парц. бр. ..., ..., ..., ... и ... све КО ..., те је истим решењем утврђено да се може приступити поступку експропријације односно преносу права коришћења на земљишту у друштвеној својини са досадашњег носиоца тог права на новог носиоца истог права. Према образложењу наведеног решења, јавни правобранилац Општине Велика Плана поднео је захтев за утврђивање општег интереса за реконструкцију Широког потока у Марковцу, а у захтеву је наведено да је садашње корито Широког потока обрасло и меандрира нарочито у делу слива, а на једном делу у зони ушћа корито се губи, што проузрокује веома честа изливања и при томе угрожава регулациони пут Смедерево - Светозарево, као и периферни део насеља Марковац. На више места путна мрежа пресеца корито које је затрпано ради проласка пољопривредне механизације, те овакво стање корита при наиласку сезонских великих вода наносило је велике штете пољопривреди, па је постојала потреба за регулацијом Широког потока, те је у том смислу дат предлог за утврђивање општег интереса. Уз захтев су поднети изводи из поседовних листова за предметно земљиште, као и Акт за уређење простора бр 353-96/88-05 од 25.05.1988. године. Поступајући по поднетом захтеву, Секретеријат за комунално стамбене послове и урбанизам СО Велика Плана, на основу Акта о условима за уређење простора Секретеријата, који је донет на основу закључка извршног савета СО Велика Плана бр. 353-96/88-01 од 24.05.1988 године, утврдио је да су одређени услови за извођење водорегулационих радова на Широком потоку и да је на основу извода из поседовних листова утврђено која су лица корисници предметног земљишта. У смислу чл.22 Закона о експропријацији прибављено је мишљење Месне заједнице у Марковцу на чијој се територији налази предметно земљиште, као и организације удруженог рада која се бави пољопривредном делатношћу и стручне институције из области пољопривреде, а са поднетим захтевом и са свим чињеницама упознати су и корисници предметног земљишта и пружена им је могућност да се о истоме изјасне. Констатовано је да је Секретеријат за комунално стамбене послове и урбанизам, као орган управе надлежан за вођење поступка у свему прихватио разлоге оправданости регулације Широког потока на предметном земљишту, па је након прибављених мишљења у смислу чл. 22 Закона о експропријацији дао нацрт предметног решења, а извршни савет СО Велика Плана је на седници од 14.06.1988. године разматрао нацрт решења и утврдио да је исти основан и у складу са законом, па је сходно наведеном. Скупштина општине Велика Плана на седници дана 29.06.1988 године утврдила да је захтев основан и одлучила као у диспозитиву. На основу обавештења од 14.07.1988. године о извођењу радова утврђено је да је Скупштина општине Велика Плана, Секретеријат за привредне и друштвене делатности обавештавао кориснике земљишта да ће извођач радова у Широком потоку започети радове у понедељак 18.07.1988. године у сагласности са изјавама корисника и да је целисходно да до тада подигну усеве без обзира што ће за то бити исплаћена накнада по правноснажности решења о експропријацији. На основу обавештења

Секретеријата за привредне и друштвене делатности од 05.07.1988. бр. 463-35/88-05 Скупштине општине Велика Плана, утврђено је да је истим Општина Велика Плана обавестила регионални СИЗ за пољопривреду Смедерево да су сопственици парцела, чији су делови предвиђени за реконструкцију Широког потока у поступку утврђивања општег интереса, изјавили да су сагласни да извођач радова уђе у посед предметног земљишта пошто буду обезбеђени докази о вредности засадних култура који се налазе на том земљишту, као и да су ови докази обезбеђени 30.06.1988 године. Истим обавештењем, моли се извођач радова да у поступку извођења радова придржава обележених граница на лицу места како не би дошло до накнадних непотребних трошкова и евентуалних забрана од стране сопственика земљишта. Читањем изјашњења ЈВП „Србијаводе“ Београд од 17.05.2024. године утврђено је да је „Широки поток“ водоток 2 реда, да је од ушћа у реку Рачу па узводно 1800 метара извршена регулација Широког потока са изградњом обостраних успорних насипа за повратне воде реке Рача, да се од техничке документације располаже Идејним решењем регулације широког потока из априла 1987. године и допуне идејног решења из јула 1987. године, да је решењем Скупштине општине Велика Плана од 29.06.1988. године утврђено да је од општег интереса реконструкција Широког потока у Марковцу, да је извођач радова била Водопривредна организација „Паланка“ из Смедеревске Паланке, те да према документацији коју поседују поступак експропијације није никада извршен, а да фактичко стање регулисаног корита Широког потока обухвата велики број катастарских парцела у приватној својини У току поступка дана 24.04.2009. године извршен је и увиђај суда на лицу места у присуству вештака геометра и вештака пољопривредне струке. Након увиђаја геометар ... је на скици од 24.04.2009. године плавом бојом приказао површине парцела на којима су изведени мелирациони радови, као и предметне парцеле тужилаца и површине предметних парцела које се налазе у каналу, односно приказане су спољне границе канала реконструисаног корита Широког потока. Даље је из овог налаза као и налаза судског вештака пољопривредне струке утврђено да су заузети следећи делови спорних кат.парцела следећи: кат.парцела ... старог премера (... и ... новог премера) део у површини од 31,32 ара – обрада није могућа, јер су изведени мелирациони радови у потесу Рит КО Марковац у непосредној близини регионалног пута Велика Плана – Јагодина, чија је тржишна вредност 231.768,00 динара, део кат.парцеле ... старог премера (нови премер ...) у површини од 24,52 ара налази се у каналу и обрада није могућа, а парцела је у прдужетку претходне на траси мелирационог канала у потесу Рит КО Марковац, чија је вредност 161.832,00 динара, део кат.парцеле ... старог премера (нови премер ...) у површини од 11,51 ара налази се у каналу и обрада није могућа, а парцела је у прдужетку претходне на траси мелирационог канала у потесу Рит КО Марковац, чија је вредност 66.758,00 динара, кат.парцела ... цела је у ископу канала у површини од 9,45 ари ара налази се у каналу и обрада није могућа, а парцела је у прдужетку претходне на траси мелирационог канала у потесу Рит КО Марковац, чија је вредност 54.810,00 динара, кат.парцела ... цела је у ископу канала у површини од 2.79 ари налази се у каналу и обрада није могућа, а парцела је у прдужетку претходне на траси мелирационог канала у потесу Рит КО Марковац, чија је вредност 16.182,00

динара. Укупна вредност кат.парцела тужилаца АА, ББ и ВВ према налазу вештака од 14.06.2023. године износи 409.782,00 динара, а измакла добит због некоришћења кат.парцела садњом луцерке, кукуруза и пшенице 1.134.109,40 динара, док је тржишна вредност непокретности тужиле ГГ 121.568,00 динара а измакла добит због некоришћења кат.парцела такође садњом луцерке, кукуруза и пшенице 405.439,76 динара. Наведени износи нису исплаћени, што је утврђено исказима саслушаних странака и сведока, а ова чињеница није била ни спорна.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је тужбени захтев за накнаду за одузето земљиште основан, док је неоснован захтев за исплату измакле добити. Полазећи од одредбе члана 28, 29, 31 и 69 Закона о експропријацији (Службени гласник СРС бр. 40/84 и 53/87) првостепени суд је образложио свој закључак тиме што је на предлог јавног правобраниоца СО Велика Плана донела решење од 29.06.1988. године којим је утврђено да су се стекли услови за експропријацију непокретности у делу који је потребан ради реконструкције Широког потока у Марковцу, јер је утврђен општи интерес на основу планског документа Акта за уређење простора бр 353-96/88-05 од 25.05.1988. године који је донет на основу закључка извршног савета СО Велика Плана бр.353-96/88-01 од 24.05.1988. године. У смислу чл.31 тада важећег Закона о експропријацији требало је да након донетог решења од 29.06.1988. године овде тужена спроведе поступак и донесе решења о експропријацији. Међутим, у конкретном случају, земљиште је приведено намени у складу са планским актом, односно изузето је од правних претходника тужилаца, али о наведеном није донето формално решење о експропријацији, нити је власницима за изузете парцеле исплаћена накнада, па је првостепени суд оценио да је дошло до фактичке експропријације имовине тужилаца која настаје када се земљиште изузима у јавном интересу, иако не постоји одговарајућа одлука решење о одузимању тог земљишта односно није спроведен поступак експропријације предвиђен Законом о експропријацији. Даље је оценио да је неоснован приговор недостатка пасивне легитимације тужене, а имајући у виду утврђено чињенично стање да је одузимање предметних парцела од сопственика извршено у општем интересу, да се Широки поток у Марковцу налази на територији Општине Велика Плана, те да је за поступак утврђивања постојања услова за експропријацију као и спровођење управног поступка и доношење решења о експропријацији надлежна тужена, као јединица локалне самоуправе на чијој се територији непокретности налазе, па је иста пасивно легитимисана. Пропуст тужене је у том што је дозволила извођење радова радова од јавног интереса на земљишту правних претходника тужилаца које није формално експроприсано, па тужена сноси одговорност што је до тога дошло, а да претходно у законом предвиђеном поступку сопственицима није формално одузета непокретност и за то исплаћена адекватна накнада, чиме су повређена субјективна и грађанска права тужилаца. Тужена је била упозната да је потребно да се спроведе поступак експропријације обзиром да је управо тужена утврдила да је од општег интереса реконструкција широког потока у Марковцу, да је општи интерес утврђен на основу планског документа Акта за уређење простора бр 353-96/88-05 од 25.05.1988. године донетог на основу закључка

извршног савета СО Велика Плана бр.353-96/88-01 од 24.05.1988 године, да је тужена наложила процену вредности пољопривредних култура ради обезбеђења доказа о вредности засада, да су органи тужене водили управни поступак ради узимања изјава од физичких лица, сопственика парцела да су упознати да је део њихових парцела предмет заузимања земљишта ради реконструкције Широког потока, затим да је тужена обавестила кориснике земљишта да ће извођач радова у Широком потоку започети радове у понедељак 18.07.1988. године и да је целисходно да до тада подигну усеве без обзира што ће за то бити исплаћена накнада по правноснажности решења о експропријацији, да је обавестила извођача радова регионалну заједницу за Водопривреду Смедерево да може да приступи извођењу радова и коначно, тужена је донела решење Скупштине општине Велика Плана од 29.06.1988. године којим је утврђено да се може приступити поступку експропријације односно преносу права коришћења на земљишту у друштвеној својини са досадашњег носиоца тог права на новог носиоца истог права. Након доношења наведеног решења земљиште је приведено намени у складу са планским актом, али тужена није поступила у складу са законом и донела решење о експропријацији, те власницима парцела није исплаћена накнада у поступку експропријације, нити им је иста исплаћена у ванпарничном поступку, због чега је тужена дужна да исту исплати тужиоцима. Такође, првостепени суд је оценио и приговор застарелости потраживања, те је оценио да је исти неоснован, имајући у виду да накнада за одузете делове непокретности није одређена решењем надлежног органа у управном поступку, нити одлуком суда, те право на потраживање ове накнаде није застарело. Даље, имајући у виду да је у току поступка утврђена чињеница да је дошло до фактичког заузимања земљишта, а да накнада власницима заузетих делова парцела није исплаћена, потраживање те накнаде није застарело и власници одузетих непокретности на њу имају право и сходно прелазним и завршним одредбама важећег Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС" бр. 53/95, "Сл.лист СРЈ" бр. 16/2001, "Сл. Гласник РС" бр. 23/2001, 20/2009 и 55/2013 -одлука Уставног суда и 106/2016-аут тумачење) где је у чл. 72. став 2 наведено да поступак одређивања накнаде за експроприсану непокретност у коме до дана ступања на снагу Закона није закључен споразум о накнади односно донета правноснажна судска одлука, окончаће се по одредбама тог закона, те с обзиром да ранијем сопственику, односно његовим правним следбеницима, до дана ступања на снагу овог закона није закључен споразум о накнади, односно није донета правноснажна судска одлука, припада право на накнаду одређену по тржишној цени одузетих непокретности, а према околностима у моменту доношења одлуке о накнади у смислу чл. 41 став 2 Закона. Висина накнаде одређена је сходно одредби члана 42 и 43 истог Закона, а коју је утврдио је вештак у свом налазу, имајући у виду статус и положај земљишта и стања на тржишту, те је обавезана тужена да исплати накнаду за одузете делове предметних непокретности, и одлучено је као у ставу првом и трећем изреке ожалбене пресуде.

Међутим, у погледу тужбених захтева којима су тужиоци таржили и накнаду на име изгубљене добити у пољопривредној производњи за период од изузимања делова парцела до дана вештачења, првостепени суд је оценио да су

исти неосновани, стога што је самом фактичком експропријацијом предметних парцела 1988. године, правни претходници тужилаца су трајно депосидирани од предметних парцела у јавном интересу, на шта су и пристали, па самим тим не остварују право на изгубљену пољопривредну добит коју би остварили на експроприсаним деловима непокретности да до изузимања није дошло и то почев од дана изузимања истих, а ово нарочито, јер је смисао накнаде за експрописано пољопривредно земљиште обештећење за одузету непокретност, а не и изгубљена добит коју сопственици одузетих парцела нису остварили током 35 година од одузимања делова парцела, па је првостепени суд оценио да нема основа да се се тужиоцима досуди већа вредност од тржишне вредности непокретности, односно преко износа накнаде за одузето земљиште, па је одлучено као у ставу другом и четвртом изреке првостепене пресуде, која у том делу није била ожалбена.

Чињенично стање да су парцеле, чији су тужиоци власници по основу наслеђивања, фактички заузете изграђеним каналом, а да претходно није спроведен поступак експропријације, потпуно и правилно је утврђено изведеним доказима и то вештачењем од стране вештака геодетске и пољопривредне струке, читањем приложених писаних доказа, те увиђајем суда на лицу места, а које чињенице се ни наводима жалбе не побијају. Вредност предметних парцела правилно је утврђена вештачењем.

На основу напред изнетог, правилно је првостепени суд закључио да је на тај начин дошло до повреде права својине тужилаца фактичком експропријацијом предметних парцела, што представља повреду зајемченог права, одређеног чланом 58 Устава Републике Србије, на мирно уживање својине стечене на основу закона, јер је то право, иако је одузимање извршено у јавном интересу и то ради изградње канала у поступку мелиорације, одузето без претходно спроведеног поступка и плаћања тржишне накнаде како је прописано Законом о експропријацији.

Одредбом члана 10 Закона о јавној својини ("Службени гласник РС" број 72/11...153/2020), поред осталог, прописано је да су добра од општег интереса у јавној својини, у смислу овог закона, ствари које су законом одређене као добра од општег интереса (пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, водно земљиште, *водни објекти*, заштићена природна добра, културна добра и др.), због чега уживају посебну заштиту.

Одредбом члана 15 Закона о водама ("Сл. гласник РС", бр. 30/2010, 93/2012, 101/2016, 95/2018 и 95/2018 - др. Закон) је прописано да су *водни објекти* за уређење водотока: обалоутврде, преграде, прагови, напери и други објекти у речном кориту, намењени његовој стабилизацији и побољшању режима течења (у даљем тексту: регулациони објекти), као и вештачка речна корита (*канал*, просеци, измештена речна корита).

Одредбом члана 23 став 5 истог Закона је прописано да водним објектима за уређење водотока и заштиту од поплава на водама II реда и водним

објектима за заштиту од ерозије и бујица, осим водних објеката за заштиту од ерозије и бујица из става 3. овог члана, који су у јавној својини, *управља јединица локалне самоуправе на чијој се територији објекти налазе.*

Право на несметано уживање своје имовине и забрана да га било ко буде лишен, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права, гарантовано је и Протоколом број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода (члан 1 став 1).

Неосновани су жалбени наводи туженог да је суд погрешно оценио истакнути приговор недостатка пасивне легитимације. Из цитираних одредаби произлази да постоји дозвољено одузимање права својине, које не представља повреду права на имовину, само када су кумулативно испуњена два услова: да је одузимање учињено у јавном интересу утврђеном на основу закона и да је учињено уз накнаду која не може бити нижа од тржишне. Изградњом објекта од јавног интереса на земљишту неког лица, врши се одузимање права својине без обзира на то што право својине тог лица није формално одузето у поступку експропријације. У конкретном случају, на делу предметнох парцела тужилаца изграђен је канал у поступку мелиорације током 1988. године и тај део земљишта више не може бити у приватној својини тужилаца. Стога тужиоци, као ранији власници земљишта које је фактички изузето из њиховог поседа, а без доношења решења о експропријацији, имају право на накнаду за то земљиште од туженог, према правилима која важе за одређивање накнаде о експропријацији.

Наиме, у конкретном случају дошло је до фактичке експропријације имовине тужилаца, која настаје када се на земљишту поставе објекти од јавног и општег интереса иако не постоји одлука – решење о одузимању земљишта, односно није спроведен поступак експропријације предвиђен Законом о експропријацији, а у конкретном случају тужена је дозволила изградњу планираног објекта од јавног интереса на земљишту тужилаца које није формално експроприсано. Тиме су права тужилаца повређена, јер је промењен карактер земљишта, те се више не ради о приватном добру тужилаца, већ о јавном добру у општој употреби за чије управљање је надлежна тужена. Тужена сноси одговорност што је до тога дошло, а да претходно у законом предвиђеном поступку није формално одузета непокретност тужиоцима и за то исплаћена адекватна накнада. Тиме је повређено право тужилаца на имовину гарантовано одредбом члана 58. Устава Републике Србије, па је досуђивање новчане накнаде начин да се успостави правична равнотежа између интереса тужилаца и јавног интереса.

У конкретном случају, трајним заузимањем непокретности тужена је извршила њихово фактичко одузимање, без спровођења одговарајућег управног акта. Потраживање накнаде за ово земљиште не застарева и уколико накнада никада није одређена решењем надлежног органа у управном поступку, ни одлуком суда, може се увек тражити. С обзиром, на у поступку утврђену чињеницу да накнада власницима заузете непокретности није исплаћена,

потраживање те накнаде није застарело и власници одузете непокретности на њу имају право.

С обзиром на наведено, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право када је на основу цитираних законских прописа усвојио тужбени захтев тужилаца, јер је земљиште тужилаца приведено намени без спроведеног поступка експропријације, односно изузимања из поседа на који начин су тужиоци у делу предметних парцела депосидирани у мирном коришћењу тог дела парцела, због чега је тужена дужна да тужиоцима исплати накнаду за фактички одузето земљиште, како је то првостепени суд правилно учинио, па је одлука у том делу потврђена и одлучено је као у ставу првом изреке.

Даље, како се у конкретном случају одмерава вредност припадајуће накнаде према околностима у време пресуђења, а тржишна вредност предметних непокретности утврђена је према ценама кат.парцела које према својим карактеристикама одговарају предметним, то сходно одредби члана 41 став 2 Закона о експропријацији у вези одредбе члана 277 Закона о облигационим односима, тужиоцима припада законска затезна камата на тај износ од дана пресуђења. Из тих разлога је преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев у наведеном делу, преко досуђеног износа камате и то за период од 14.06.2023. године па до пресуђења 21.08.2024. године и одлучено је применом наведених одредби као у ставу другом изреке ове одлуке.

Правилна је и одлука првостепеног суда о досуђеним трошковима поступка из става петог изреке побијане пресуде. Неосновани су жалбени наводи да су трошкови спора погрешно утврђени у пуном износу иако тужиоци нису успели потпуно у спору, стога што су трошкови одмерени у складу са одредбом члана 149, 150 и 159 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 125/04 и 111/09), те је правилно у складу са одредбом члана 149 став 2 првостепени суд досудио накнаду сразмерног дела трошкова парничног поступка, одмереног према вредности тужбеног захтева са којим су тужиоци успели у спору, као и правилном применом одредби Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Закона о судским таксама, а све према висини новчаног износа са којим су тужиоци успели у спору, а не према вредности укупно траженог износа.

На основу свега напред изнетог применом одредбе члана 375 и 380 тачка 4 (“Сл. гласник РС”, бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу овлашћења из члана 506 став 1 ЗПП-а (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са свим каснијим изменама и допунама), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић